

58 – Qurayshs delegation till al-Najashi

I Guds, den Nåderikes, den Barmhärtiges namn. Och må Guds frid och välsignelser vara över vår profet Muhammed och hans familj och följeslagare.

Vi fortsätter att sitta vid Muhammeds bord, ﷺ.

Muslimerna hade nått Abessinien, och det smärtade Quraysh att höra om deras trygghet och säkerhet där – att de hade funnit den bästa platsen, den bästa stabiliteten och det bästa skyddet hos al-Najashi. De dyrkade Gud ensam och tillkännagav sin religions ritualer utan att frukta förföljelse eller tortyr från någon.

Quraysh fruktade konsekvenserna av detta och kände faran som hotade deras framtida intressen. Kanske skulle denna muslimska grupp växa och bli en kraft som hotade Quraysh. Kanske skulle abessinierna bli muslimer, och de troende skulle bli starkare och komma för att stödja Mecka.

Därför ansträngde sig avgudadyrkarna och arbetade hårt för att hitta ett sätt att återföra dessa utvandrare. De började förfölja dem och jaga dem.

De kom överens sinsemellan om att skicka en delegation till al-Najashi för att hämta muslimerna hos honom, efter att först försöka skapa splittring

mellan dem och Abessiniens kung.

Dessa utvandrare hade lämnat land, hem, familj och rikedomar – de lämnade Mecka med allt vad den innehöll – och ändå undkom de inte Qurayshs fiendskap, inte heller avgudadyrkarnas våld och list, de som inte vill att denna religion ska resa sig.

Sådan är avgudadyrkan: **tawhid stör den**. Som Gud sade: **”De kommer inte att sluta kämpa mot er tills de får er att avfalla från er religion, om de kan.”**

Tawhid stör avgudadyrkarna i öst och väst, orsakar dem oro och trånghet. De vill inte att tawhid ska leva. Och den rasande krigföringen mot islam i alla tider – och i vår tid särskilt mot hijab – är av denna anledning.

En hijab på en muslimsk kvinnas huvud tänder eld i deras bröst.

Varför beordras kvinnan att ta av sig hijaben, medan den kristne tillåts bära sitt kors och juden sin kippa? Sedan talar man om en falsk frihet och påstår att Frankrike är frihetens moder – och detta är lögn.

Den första som lade frihetens grund i världen var **Muhammed ibn Abdullah**, ﷺ, som kom för att förklara för jordens folk att ingen arab är bättre än en icke-arab utom genom gudsfruktan:

”Den mest ädla av er hos Gud är den mest gudfruktige.”

Alla är från Adam, och Adam är från jord.

Han sade det tydligt: **”Gud har tagit bort från er högmodet från okunnighetens tid och dess skryt över förfäder. Alla är från Adam, och Adam är från jord.”**

De talar om frihet och gör den till en staty, medan de trampar på alla världens fria människor. Kufr störs av tawhid under vilken jord och vilken himmel som helst.

Quraysh ville inte att dessa troende skulle andas frihet – inte ens i Abessinien, efter att de lämnat allt bakom sig.

Därför tog Quraysh till politiska förhandlingar med Abessiniens kung. Detta var ingen lätt uppgift, eftersom al-Najashi var känd bland folket som en kung som ingen förtrycks hos.

Quraysh gjorde allt i sin makt för att lyckas med denna uppgift. De valde två av Qurayshs mest listiga män:

- **Amr ibn al-As**
- **Abdullah ibn Abi Rabi'a**

Båda accepterade islam långt senare.

Amr ibn al-As var känd för sin list och sitt skarpsinne. Han var en personlig vän till al-Najashi. Dessutom var hans bror, **Hisham ibn al-As**, en av de utvandrande muslimerna – så saken berörde honom direkt.

Även **al-Abbas ibn Abi Rabi'a**, bror till Abdullah, var en av utvandrarerna.

Quraysh valde dessa två män för att utföra uppdraget med största iver och allvar. De spenderade pengar på denna delegation, som Gud sagt:

”De som inte tror spenderar sina pengar för att hindra från Guds väg. De kommer att spendera dem, sedan blir det en ånger för dem.”

Quraysh lastade delegationen med dyrbara gåvor som en form av muta till kungen och till maktens män i Abessinien.

Amr ibn al-As var mycket smart. Han gick inte direkt till al-Najashi, utan gick först till **patriarkerna**, som representerade maktens och religionens män. Han gav dem alla stora gåvor. Genom detta säkerställde han deras stöd mot muslimerna och deras påverkan på al-Najashi.

Sedan gick Amr ibn al-As in till al-Najashi. Mötet var varmt mellan de två vännerna. Amr gav honom dyrbara gåvor, och atmosfären blev gynnsam för samtal. Alla var glada över gåvorna, stämningen var fylld av leenden och vänlighet, och allt gick som Amr önskade.

Amr började tala, och hans ord var noggrant valda. Han avlossade sin första pil och sade:

”O konung, det har kommit till ditt land unga män som har flytt hit – dåraktiga unga män.”

(”Ḍawa” betyder: flydde.)

Detta är vad falskhetens folk alltid gör: att förlöjliga sanningens folk, förminska dem, förödmjuka dem, håna dem och beskriva dem som obetydliga.

”O konung, det har kommit till ditt land unga män som flytt hit – dåraktiga unga män”

De har övergett sitt folks religion och inte trätt in i er religion. Detta är den andra pilen – han menar att dessa inte har respekterat någon parts rätt: varken sitt eget folks rätt eller världens rätt. Det vill säga: de har inte respekterat Mekkas rätt, och inte heller al-Najashis rätt.

Sedan sade han sin tredje pil:

”Vi har sänt till dig deras ädlingar – deras fäder, deras farbröder och deras stammar – för att du ska återlämna dem till dem, för de känner dem bäst.”

Detta var en dold antydning från Amr ibn al-As om ett hot: att avbryta relationerna mellan Mecka och Abessinien och stoppa all ekonomisk handel. Som om han sade: ”Låt dig inte luras av deras vackra ord – deras eget folk känner dem bättre. De ljuger och bedrar.”

Så snart Amr avslutade sitt tal, ingrep patriarkerna, ministrarna och stormännen och sade:

”Han talade sant, o konung. Lämna dem till oss, så att de kan återvända till sitt folk och sitt land.”

Amr ibn al-As

Amr ibn al-As avsikt var att få al-Najashi att återlämna muslimerna utan krig. Han visste att muslimernas ord var vackra och övertygande, och att de hade det viktigaste vapnet – ett av de största vapnen – **Koranen**.

Sanningens folk, när de talar, övertygar de. Sanningen är klar, och falskheten är svag och skälvande. Falskheten har ingen bevisning annat än våld, piskor och järn. De vill inte att sanningen och detta ljus ska höras.

Om al-Najashi hörde sanningen skulle deras sak vara förlorad.

Vid Gud – om världen hörde från oss så som den borde höra om islam genom våra ord, våra handlingar och vårt uppförande, skulle vi vinna saken. Men vi är dåliga ambassadörer för denna religion. Världen har inte hört från oss annat än det som får dem att avsky denna religion. Och medierna är inte långt borta från detta.

Väst har genom medierna fått en mörk och förvrängd bild av islam, och

deras hat mot islam och dess folk har ökat. Om de hade sett från oss handlingar och uppförande som världen såg från Muhammeds följeslagare, ﷺ, skulle vi ha vunnit saken.

Profetens följeslagare förvandlades från herdor av kameler och får till ledare för nationer och stater – den dag de gjorde religionen till praktisk verklighet och en livsmetod.

Al-Andalus och många andra muslimska länder öppnades inte genom svärd och strider, utan genom moral och uppförande.

Se denna bild: En handelsman i en av Andalusiens gator öppnar sin butik bredvid en annan handelsman. En köpare kommer för att köpa från honom, och han säger:

”Gå och köp från min granne. Jag har sålt idag, och min granne har inte sålt.”

Detta är den sanna islam. Detta är islams ljusa bild. Om den hade nått väst, och om vi hade varit sanna ambassadörer för den, skulle islam ha spridits överallt.

Så vad svarade al-Najashi Amr?

”Vid Gud, jag kommer aldrig att överlämna dem till er två. Ett folk som har bott nära mig, kommit till mitt land och valt mig framför andra – jag kommer inte att lämna dem förrän jag kallar dem och frågar dem om det som dessa två säger om dem. Om de är som de säger – dåraktiga unga män som lämnat fädernas religion och gjort alla dessa hemskheter – då överlämnar jag dem till dem och skickar tillbaka dem till sitt folk. Men om de inte är så, då hindrar jag dem från er och ger dem gott skydd så länge de bor hos mig.”

al-Najashi skickade bud efter muslimerna. De hade redan hört att Amr och Abdullah ibn Abi Rabi‘a hade kommit för att ta dem tillbaka.

Muslimerna samlades då till ett snabbt **shura-råd** när al-Najashis budbärare kom. De diskuterade situationen, och deras beslut var genom shura – och när ett beslut fattas genom shura blir det starkare, eftersom det är resultatet av många sinnen.

Den fina fostran hos följeslagarna visade sig: de skilde sig inte åt, utan enades om **ett enda beslut**:

Att presentera islam så som det kom genom Guds sändebud, ﷺ – i dess ljusa, vackra form – oavsett vad som skulle hända, även om det innebar deras död.

Man valde **Ja'far ibn Abi Talib** att tala å gruppens vägnar inför kungen.

Ja'far hade flera egenskaper som gjorde honom värdig att tala för alla:

- Han var den som stod profeten närmast; han hade levt med honom i samma hus.
- Han var den mest kunnige bland utvandrarerna om kallelsens ledare och ummans herre.
- Han var av Banu Hashim – Qurayshs ädlaste stam – och han var i deras främsta led.
- Han var profetens kusin, vilket gjorde al-Najashi mer trygg och mer benägen att lita på hans ord.

Profeten, ﷺ, sade om Ja'far: **"Du liknar mig i mitt yttre och i min karaktär."**

Ja'far hade alltså ett vackert uppförande, hämtat från profetens ljus, och ett vackert yttre från Banu Hashims ädla rötter.

Ja'fars delegation inför al-Najashi blev en förebild för muslimska ambassadörer genom tiderna. Han hade alla egenskaper som en muslimsk sändebud bör ha:

- islam och tillhörighet till det
- vältalighet
- kunskap
- gott uppförande
- tålamod
- mod
- visdom
- förmåga att hantera situationer
- ett tilltalande yttre

Innan Ja'far gick in till al-Najashi hade Amr – som vid den tiden representerade fiendskap mot Gud och Hans sändebud – redan lagt fram allt han hade av argument. Han hade kastat dem framför al-Najashi för att fylla hans hjärta med ilska mot muslimerna.

Amr var Mekkas ambassadör och dess representant inför al-Najashi. Hans ord betraktades som trovärdiga, utan misstanke, och han var en man som

al-Najashi litade på.

Vad var dialogen som ägde rum mellan Ja'far och al-Najashi?

Och blev al-Najashi övertygad av Ja'fars ord?

Detta kommer vi att se i nästa avsnitt.

Och lovprisad vare Gud, världarnas Herre.

KORANEN & SUNNAH

- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn 'Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid'ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummahn](#)
- [Salafiyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)
- [Förklaringen och innebörden av profetens namn](#)